

POSTTRAUMATSKI STRESNI POREMEĆAJ KOD DECE I ADOLESCENATA – PREGLED ISTORIJATA ISTRAŽIVANJA, EPIDEMIOLOŠKIH PODATAKA I ETIOLOŠKIH FAKTORA

Miodrag Stanković^{1,2}, Ivana Dimov³, Aleksandra Stojanović¹,
Jelena Stevanović⁴, Jelena Kostić¹, Ninoslava Mitić¹

Klinika za zaštitu mentalnog zdravlja, Klinički centar Niš, Srbija¹
Univerzitet u Nišu, Medicinski fakultet, Niš, Srbija²
Ordinacija „Panacea“, Niš, Srbija³
Opšta bolnica, Leskovac, Srbija⁴

Kontakt: Miodrag Stanković
Klinika za zaštitu mentalnog zdravlja
Zorana Đinđića 48, 18000 Niš
E-mail: adolescencija@gmail.com

Deca i adolescenti predstavljaju vulnerabilnu grupu za razvoj posttraumatskog stresnog poremećaja (PTSD) nakon stresnog i traumatskog događaja. Međutim, evidentno je da je traumatski događaj važan, ali nedovoljan da bi se razvio PTSD u okolnostima izloženosti traumi u identičnim okolnostima, odnosno, da su i drugi, indirektni činioci, važni za pojavu i održavanje poremećaja kod dece i adolescenata. Radi se o kompleksnoj međuigri spoljašnjeg događaja i unutrašnje psihološke i fiziološke reaktivnosti, vulnerabilnosti i rezilijentnosti, kao i spoljašnje psihosocijalne podrške. Statistika potvrđuje da je prevalencija značajno veća tamo gde su prisutni vojni konflikti i gde su deca i adolescenti direktne žrtve ili svedoci nasilja. U velikoj meri se razumeju faktori rizika za nastanak PTSD, kao i psihopatogeneza, ali je još uvek ostalo nejasno u čemu su ključne razlike koje dovode do poremećaja kod obolelih i neobolelih u istim okolnostima traumatizacije. *Acta Medica Medianae 2017;56(2):57-63.*

Ključne reči: *posttraumatski stresni poremećaj, deca, adolescenti*